

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. ŘÍJNA 1887.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

Výklady ku tabulkám cvičebním.

Podává K. Štulík.

(Pokračování.)

Kůň na šír.

Z 12 druhů, v které veškerá cvičení na hrazdě jsme byli rozdělili a tím 12 skupin jednotlivých stanovili, z nichž každá obsahovala cvičení dle vytknutých význačných vlastností sobě příbuzná, setkáváme se na koni na šír hlavně jen se dvěma posledními druhy, a sice s mety a výdržemi.

Vis na koni na šír úplně odpadá (aspoň při té výši koně, na jaké ho používáme).

Podpora na koni na š. vyskytuje se hlavně co vzpor, i nepodává příliš mnoho rozmanitých vičení, bychom jej co zvláštní skupinu (druh) vytknuli a jednotlivé spůsoby podpora, jež hlavně jen místem dochmatu rozmanitosti nabývají, uváděli.

Seď na koni na š. též co zvláštní druh nerozvádíme, nýbrž cvičení sem spadající do různých druhů metů, v které provedením příbuzným náleží, vřadujeme.

Ručkování ač možné na koni na šír též zvláště neuvádíme, co cvičení, které s povahou tohoto náradí se nesnáší.

Komihání na koni odpadá, co neprovedlivé.

Obraty co zvláštní druh neuvádíme, nýbrž jen co jeden z různých způsobů provedení metů.

Výmyky, vzepření, přemyky a toče na koni na šír odpadají.

Zbývají nám tudíž mety a výdrže.

Mety, které v sobě zahrnují na koni na šír velmi četných cvičení, jež na první pohled buď příbuzná jsou spolu, buď různá, rozvrhujeme dle toho na skupiny, z nichž každá takováto skupina zahrnuje v sobě cvičení, jež jistému způsobu pro-

vedení odpovídají jsou spolu příbuzná (následkem podobnosti).

Mety na koni na šír rozvrhujeme na:

A mety únožmo, B mety zánožmo, C mety odbočmo, D mety přednožmo, E mety skrčmo, F mety roznožmo. Pořad tento není nahodilý, nýbrž přirozený, následující jedny mety druhé v tom pořádku, v jakém as přirozeně se vyvíjely. Každá z těchto skupin A—F, v které mety jsme rozdělili, jest na koni na šír považována co samostatný oddíl, co druh metů. Rozdělení toto odpovídá onomu dělení cvičení na hrazdě, kde stanovili jsme 12 druhů. Na koni na šír máme tudíž 6 druhů metů a mimo to co 7. skupina přistupují výdrže (G), celkem 7 druhů cvičení.

Na hrazdě byla nám dělídlem poloha*) cvičícího vzhledem ku hrazdě aneb pohyb,**) jaký cvičením byl vykonán, podobně na koni na šír; i zde rozhodující je poloha cvičícího, v které cvičení provádí a do níž dostává se pohybem dolních končetin (nohou).

Pojmenování únožmo, zánožmo a t. d. významem svým známo ze cvičení prostných, vyložíme však každé z nich při popisu jednotlivých cvičení každého druhu metů zvláště.

A. Mety únožmo.

Pozvedneme-li ze stoje spatného pravou nohu napnutou v pravou stranu, neb napnutou levou nohu v levou stranu, nazýváme tyto pohyby unožením, onen pravou nohou unožením v pravo a onen levou nohou unožením v levo.

Všechna cvičení na koni na šír, jež tím způsobem provádíme, že při nich buď pravou nohu v pravou neb levou nohu v levou stranu zdviháme, krátce při kterých

*) Poloha ku př. u visu. Byli jsme ve visu, pokud osa ramenní byla pod hrazdou.

***) Pohyb ku příkl. u komihání. Pohyb kývavý co zvláštní druh, komihání, jsme vytkli.

unožujeme, shrnujeme v jedinou skupinu co mety únožmo.

Výšvih (únožmo) po předu. Naznačení polohy, která význačnou jest pro ten neb onen druh metů, aniž bychom delší dobu v této poloze setrvali (kdyby delší dobu jsme v poloze té setrvali, vykonali bychom výdrž) nazýváme výšvihem.

Výšvih únožmo znamená dle toho cvičení, nímž naznačiti máme polohu, kterou zaujímáme při metách únožmo. Děje se následovně: Ze vzporu v předu na madlech silně v pravo (v l.) unožíme, pak ihned přinožíme a zpět na můstek odskočíme.

Po předu znamená, že v tom čase, v kterém cvičení provádíme, před koněm žádný obrat nevykonáme: setrváme totiž ve vzporu na přední straně koně, aniž bychom se tělem na této straně koně obrátili.

Výsed (únožmo) po předu na hřbet. Ze vzporu v předu na madlech v pravo nad hřbet unožíme, nad koněm půlobrat v levo vykonáme a do sedu jízdo (roznožmo) na hřbet přejdeme. Po vykonaném výsedu obličejem ku krku koně jsme obrázení.

Výšvih (únožmo) v pr. (v l.) po zpátku. Ze vzporu v př. na madlech v pr. (v l.) unožíme jako u výsvihu ún. po předu zároveň však v pravo (v l.) se obrácíme, tak že pravá (l.) noha v unožení nad krk (hřbet) přijde. Ruce obě setrvávají při tom na madlech.

Po zpátku znamená, že v tom čase, než cvičení dokonáme, před koněm obrat vykonáme.

Výsed ún. po zpátku na hřbet (krk). Z výsvihu únožmo po zpátku levou (pr.) nohou na hřbet (krk) vyseďneme, při čemž před dokonáním výsedem obě madla pustíme, i jsme obrázení po výsedu únožmo po zpátku na hřbet obličejem ku hřbetu koně, obě madla a krk téhož majíce za zády, po výsedu únožmo po

zpátku na krk jsme obráčení obličejem ku krku koně, madla a hřbet téhož za zády majíce.

Výsed ún. v pr. (l.) po předu do sedla. Ze vzporu v př. na madlech v pravo (l.) unožíme, půlobrat v levo (pr.) nad koněm vykonáme a v tom čase, než obrát úplně jsme dokonali, unoženou nohou pr. (l.) přes zadní (přední) madlo do sedla vysedneme, při čemž pravá (l.) ruka madlo pustí. Po výsedu v pr. (l.) do sedla jsme ku krku (hřbetu) koně obráčení.

Výsed ún. v pr. (l.) po zpátku do sedla. Koná se podobně jako výsed po zpátku na krk (hřbet), jenom že při výsedu únožmo po zpátku do sedla než-li dosedneme obě ruce musí madla pustiti a pr. (l.) noha přes přední (zadní) madlo do sedla vysedne. Po výsedu v pr. (l.) do sedla jsme obráčení ku krku (hřbetu) koně.

Výsed ún. po předu v pr. (l.) přes obě madla. Ze vzporu v př. na madlech v pr. (l.) unožíme, oběma rukama na madlech odrazíme a tyto pustíce v levo (pr.) půlobrat vykonáme, při němž pr. (l.) nohu nad oběma madly v unožení přeneseme a na krk (hřbet) do sedu jízdo vysedneme.

Po výsedu ún. po př. v pr. (l.) přes obě madla obráčení jsme ke krku (hřbetu) koně.

Půlkola ún. v pr. (l.) ruce na madlech. Ze vzporu v př. ruce na madlech v pr. (l.) unožíme, pravou (l.) rukou madlo na okamžik pustíme a kdy unožená noha nad sedlem se octla, toto opět uchopíme a nohu pr. (l.) zpět provlékneme a na můstek odskočíme. Unožení, přechod přes madlo i průvlek musí dít se co nepřetržitý jediný pohyb.

Celé kolo ún. v pr. (l.), ruce na madlech. Počátečný pohyb je jako u půlkola ún., pak ale, kdy pr. (l.) noha přišla nad sedlo, pokračuje v pohybu napnutá nad krk (hřbet), při čemž levá (pr.) ruka musí přední (zadní) madlo na okamžik opustit a kdy noha napnutá nad ním přejde, toto opět uchopit.

Únožka ruce na hřbetě (krku) koná se většinou z rozběhu. Odrazivše oboumož na můstku na hřbet (krk) oběma rukama dochmátneme, v levo (pravo) unožíme, půlobrat v pravo (l.) nad koněm konajíce rukama silně od hřbetu (krku) odrazíme, čímž přes koně do stoje na zemi se dostaneme.

Po únožce v levo ruce na hřbetě zády ku hřbetu koně jsme obráčení, po únožce v pravo ruce na krku zády ku krku koně jsme obráčení.

Únožka jedna ruka na madle, druhá na hřbetě (krku) právě tak jak předešlé cvičení se vykoná, jen ruce při provedení vytčený chmat musí zaujmouti.

Výsed ún. po zpátku přes obě

madla podobně se koná jako výsed ún. po zpátku do sedla, jen že noha vysedající ještě nad druhým madlem musí přejíti. Výsedem ún. po zpátku přes obě madla v pr. (l.) dostaneme se na hřbet (krk), i jsme obráčení ku krku (hřbetu) koně, obě madla majíce před sebou.

Únožka ruce na madlech neb jednoruč právě tak jak nahore popsaná únožka se koná, jen vytčeného dochmatu třeba použití.

Únožka z prosta. Přeskočíme-li koně tím způsobem, jaký při únožce s dochmatem popsán byl, dochmatu však neužijeme (rukama koně se nedotkneme), vykonali jsme únožku z prosta.

Dodatek. Při výšvihu ú., půlkole ú., celém kole ú., konáme-li je po předu, se neobracíme.

Při výsedech ú. a přeskočích ú. (únožkách) po předu, půlobrat nad koněm vykonáme.

Při výšvihu ú. pozpátku celý obrat před koněm vykonáme.

Při výsedech ú. pozpátku před koněm celý obrat a k tomu ještě půlobrat nad koněm se vykoná. —

Při některých cvičeních jako ku př. při půlkole a celém kole neudán způsob, jakým se má konati, zda napřed, či nazad. Rozumí se samo sebou, že napřed. Cvičení konáme napřed, kdy z podporu v předu (jsme v podporu v předu kdy o madla se opírajíce koně máme před sebou) pohyb cvičení v ten směr míří, kam obličej jest obráčen. Na zad konáme cvičení, kdy z podporu vzadu (jsme v podporu vzadu, kdy o madla se opírajíce, koně za zády máme) pohyb cvičení v ten směr míří, kam záda (týl hlavy) jsou obrácena.

Půlkolo únožmo v pr. (l.) (po předu) nazad. Ze vzporu vzadu na madlech, do něhož dostali jsme se průvlekm, v pravo (l.) nad hřbet (krk) unožíme, pravou (l.) rukou zadní (přední) madlo na okamžik pustíme, napnutou pravou (l.) nohu nad hřbetem (krkem) nad sedlo přeneseme, madlo opět uchopíme a pak průvlekm do srovnání ve vzporu vzadu přejdeme.

Celé kolo únožmo v pr. (l.) (po předu) nazad. Počátečný pohyb nohy jako u předešlého cvičení, jenže kdy noha pr. (l.) jest nad sedlem, pokračuje napnutá dále v pohybu nad krk (hřbet), při čemž levá (pr.) ruka musí na okamžik přední (zadní) madlo opustit a teprve pak uchopit, kdy noha byla přešla, navracjíc se napnutá do srovnání ve vzporu vzadu.

(Pokračování.)

JUDR. KAREL LINHA.

Prinášíme dnes opět zvěst Jobovu. Karel Linha, starosta „Sokola“ pražského,

zemřel dne 8. října. — Stihají bratry naše v Praze kruté rány. Sotva uložen do hrobu milý a všestranně činný bratr Jaroslav Stýblo, již opět nelitostný osud vyrval ze středu jejich člena nejvýše zasloužilého, věrného druha, jenž po dlouhou řadu let v „Sokole“ pražském zdárně působil. — Vyslovujeme jednotě pražské hlubokou naši soustrast nad ztrátou jednoho z nejhorlivějších členů, br. Karla Linhy. — Jemu budiž čest a vděčná naše vzpomínka. —

Zde přinášíme stručný nástin činnosti br. Linhy v jednotě pražské, jak nalezáme jej v jednom listě pražském z doby, kdy Sokolové připravovali se oslaviti 25leté trvání jednoty v Praze:

Jmeno Linhovo pojí se již od roku 1860 těsně k společenskému ruchu našich vlasteneckých kruhů pražských, — v nichž on byl vždy nejčilejší a nejhledanější osobou. Bodrá a přímá povaha jeho, zápal vlastenecký a nikdy jej neopouštějící vtip získaly mu v srdcích všech upřímnou náklonnost. Linha byl činným členem Sokola od roku 1870 a stál v radách sokolských co pilný a svědomitý prostý voják až do té chvíle, kdy po odstoupení velezasloužilého starosty doktora Tomáše Černého nastala bratrům potřeba nové volby. — a tu šťastným hmatem sokolským z osudí volebního vytažen a na prestol Sokola pražského posazen Linha. Jsa sám vzorem bratrství, osobní statečností a junácké jarosti, stal se Linha záhy miláčkem všeho Sokolstva. Hlavní péči věnoval Linha strážce finanční, jsa sobě dobře vědom, že ustálený poměr hmotný je základní pilíř všeho žití. Práce jeho v směru tom setkávala se s výsledky co nejutěšnějšími.

Karel Linha narodil se jakožto synu patrimoniálního úředníka dne 20. října 1833 na Orlíku, studoval v Písku a Praze, roku 1858 stal se doktorem práv, byl až do r. 1868 adv. koncipientem v kanceláři Hauschildově a od těch dob byl samostatným advokátem. V kruzích právnických zjednal si dobré jméno jako odborný spisovatel, mnohé práce jeho přinesl časopis „Právník.“ Za příčinou svých důkladných vědomostí stal se komisařem při zkouškách kandidátův advokacie a členem výboru advokátní komory pro království České.

Dr. Linha byl národovcem dobrého jádra a stal se jím už jako student, kdy náležel k nejhorlivějším pořadatelům Národní besedy, která ročně odváděla své výtěžky ke zbudování Národního divadla. Jako člen výboru Akad. čten. spolku působil po několik let a byl mezi těmi, kdož úsilovně domáhali se disputací na univerzitě jazykem českým.

Čest budiž památce Linhově.

Zprávy z Čech.

(Kurs cvičitelský) zařídila župa Krkonošská, jejíž náčelníkem jest horlivý Sokol, br. J. Jandourek, náčelník Sokola Lomnického. Kurs rozvržen na pět dní, 25. září, 9. a 23. října, 6. a 20. listopadu, vždy od 3 hod. odpo. do 9. večer. Kdyby ukázala se potřeba, budou dny tyto rozmnoženy. Kurs odbýváán bude v Lomnici u Jičína, v tělocvičně tamnější jednoty.

(Výprava česká do Ameriky r. 1889.) Časopis „Sokol“ píše: V našich kruzích pomýšlí se na společnou výpravu do Ameriky v r. 1889. Výpravě té nemá býti pouhým účelem zábava, leč především všeobecný zájem národní. Majít při ní se účastníci naše umělecké, vědecké, průmyslové a obchodní kruhy, jejich vystoupením by jméno české v daleké cizině povznešeno bylo a vlasti naší co největší prospěch v každém směru byl získán. Výprava ta ovšem vyžadovala by značného nákladu, který by především součinností všech českých spolkův mohl býti uhrazen a to tím způsobem, že by tyto některým svým členům příspěvky poskytl. Jakmile nejdůležitější práce přípravní budou u konce, přistoupí se k utvoření zvláštního výboru. Na zdar!

(Návštěva Sokolů amerických v Radnicích.) Dopisovatel „Sokola“ pražs., O. J. M., píše: Dne 28. června vyjela jednota naše k uvítání bratří a rodáků amerických na nádraží Radnice-Stupno, kde již zastihla čekající br. jednotu z Brás s hudbou. Když vlak zastavil a američtí hosté sestupovali, zahrála hudba národní píseň „Kde domov můj“ a zahřmělo volání „Na zdar!“ Přibyli k nám bratří: Kreml Alois, Píša Josef, Šmiedl Prokop a Engelthaler Ferd. z Chicaga, Chrudimský Emanul, Drobník Josef a Kostlán Štěpán z Milwaukee, Wis. Když se bouře jáso tu utišila, uvítal br. Hospodský přiměřenou srdečnou řečí jménem přítomných jednot rodáky naše, na níž jménem amer. bratří Kreml Al. pohnutými a srdečnými slovy odpověděl a děkoval. Po vzájemném se uvítání vsedli hosté do povozů a provázení jsouce ostatními jeli na Brasy, kde opětně byli uvítáni jak od bratřů tak též od obecnstva hřímavým pozdravem, načež hnu se řad povozů do města Radnice, kde hosté opětně od obecnstva srdečně vítáni byli. Město bylo ověněno věnci a ozdobeno prapory národních barev. Dne 29. června časně ráno o 4. hod. bylo obecnstvo naše probuzeno palbou z hmoždírů a hudbou, která procházela všemi ulicemi. Dopoledne přibyla bratrská jednota z Královic s 15 členy s praporem, z Mýta se 14 členy a praporem, ze Žebráka zavítal br. starosta Suler. O půl 12. seřadily se jednoty v řad a za zvuků hudby braly se pochodem za město naproti

ostatním, dříve v Plzni meškajícím a nyní do našeho města přibývším bratřím americkým a sice přibyli bratří: Štulík Karel, Vinický Fr. z New Yorku, Liška Fr. z Detroit, Hurt Rudolf, Horák Josef z Chicaga a Rose E. ze San Francisko (Californie), již provázení byli od 33 členů župy s. z Plzně. Po bratrském uvítání ubíraly se veškeré jednoty do města. Odpoledne přibyla br. jednota z Brás se 23 členy a praporem a br. jednota z Rokycan se 23 členy též s praporem. O půl 3. hod. odpo. seřadily se všechny jednoty v čele s americkými bratry v horní škole, odkud pochodem braly se kol náměstí. U „Českého Dvora“ přivítání byli bratří američtí 10 dívkami v selském národním kroji, které jim podaly kytice, jakož i všem ostatním bratřím, a ověněly prapory, načež ubíraly se do Sokolny, kde bylo uspořádáno veřejné cvičení. Cvičení účastnili se mimo bratřů amerických družstvo plzeňské a radnické; podotýkám, že američtí hosté svými výkony obdivu vzbudili a byli od obecnstva bouřlivými potlesky vyznamenáváni. Po ukončeném cvičení byla taneční zábava. S potěšením musím doznat, že jednota naše zkvěťá úžasně povzbuzením bratru zaoceanských, tak že v málo dnech přistouplo 8 činných členů. Jest práti, by uznána byla čistě národní snaha „Sokola“ a aby občané povzbuzení krásným příkladem bratřů našich co nejhojněji přistupovali a starali se o vývin spolku našeho, k čemuž volám všem z hloubí srdce Na zdar!“

(Časopis „Sokol.“) Již několikrát vyjádřili jsme podivení své i politování nad tím, že výborný časopis „Sokol“ pražský, jediný to odborný list sokolský v Čechách, až běda málo jest odbírán. — Nyní uchopila se věci župa středočeská, i doufejme, že podaří se jí aspoň částečně nápravy u věci té zjednatí. Na sjezdu župy této k návrhu br. K. Vaníčka přijata byla následující resoluce: — „Uznávajíc neocenitelnou pro Sokolstvo důležitost časopisu „Sokol“, uznávajíc dále nutnost rozšíření objemu jeho při nynějším vycházení jednou za měsíc nebo přeměnu na čtrnáctidenník obracíme se v plné důvěře na vydavatelstvo i redakci jeho se snažnou žádostí, by učiněn byl další pokus ve věci této s tím dodatkem, že, co se župy středočeské dotýče, tato, jako dosud, tak i na dále, co nejvíce se přičiní, by časopisu „Sokol“ dostalo se v jednotách okrsku jejího rozšíření co největšího. Z těchže příčin obrací se S. z. S. i k ostatním župám českoslovanským s vyzváním, aby jediný náš orgán tělocvičný co nejvíce podporovaly a mravní svou váhou k tomu působily, aby v žádné jednotě spolkový výtisk „Sokola“ nescházal, aby dále i členové jednot co nejhojněji jej odbírali a četli. Tak jen možno dosáti podmínek, jakých

nutno k žádoucímu rozvoji čas. „Sokol“. Na zdar!“ — V důvodech svých k návrhu vypočítává navrhovatel, že některé jednoty v odbírání „Sokola“ vykazují čísla velmi nepříznivá, tak že připadá 1 výtisk na 116, 80, 60 atd. členů. Kdyby v těchto jednotách docílilo se toho, že jeden výtisk připadl by aspoň na 20 členů, mohlo by se čítati na 1900—2000 odběratelů. K posledu br. Vaníček vybízí schopné síly k příspěvkům literárním do „Sokola.“ — Návrh tento provází redakce „Sokola“ následujícími slovy: — „Uvěřejňujeme s vřelým díkem tento vážný hlas listu našeho se týkající. Vyslovili jsme již vícekrátě přání své, aby časopis „Sokol“, jediný to list českého Sokolstva, obsahem svým rozšířiti se mohl, pozorujíc, že stále rostoucí počet jednot, stále vzkvétající ruch sokolský vyžaduje toho, aby o otázkách věci naší se týkajících šířeji bylo jednáno. Jest nám čísla od čísla odkládati mnoho zpráv o činnosti Sokolstva a neradi jen obmezujeme se na nejdůležitější. Tím méně jest nám možno o zajímavých zjevech z tělocviku jimonárodního se šířiti. Při nynějším poměru předplatitelů (něco k 700) nelze však na zvětšení listu našeho pomýšleti. Vždyť již prvé pololetí, kdy list náš dvakrát za měsíc vycházel, vyžádalo zvláštního nákladu 350 zl. nad příjem předplatného. Jest celá řada jednot, které list náš vůbec neodbírají, as 50 jednot odbírá jej po jediném výtisku, tak že náklad na tisk zpráv z jednot těch docházejících převyšuje daleko jich předplatné. Zvětšení listu našeho, jež i naším přáním jest, bude jen tehdy možno, když župy samy počet výtisků, jež by jednoty odbíraly mohly, stanoví. Poměr 1 ku 15 by snad při nepatrném zvýšení předplatného stačil, aby list náš dvakrát za měsíc vydáván býti mohl. Odporujeme návrh tento k uvážení br. župám sokolským. — Vyzvání br. Vaníčka k příspěvkům literárním budí v nás naději, že konečně i v tomto směru nastane kýžený obrát k lepšímu. Těžce toho neseme, že v řadách sokolských, tak mohlutných a probudilých, dosud tak skrovný nalezal se počet těch, kteří péra svého v zájmu jejím chopiti se odhodlali, tak jako by práce ta náležitě měla několika k úkolu tomu povoláním lidem. Časopis „Sokol“ po celou dobu svého vycházení (13 ročníků) obsahuje až na malé výjimky jen práce nejužšího sboru redakčního, z jednot mimopražských dostalo se mu jen nepatrného příspěvků literárních. Tím se ovšem stalo, že v listu našem samý „diktát“ z Prahy se nalezá. To se ale nezmění, dokud ti, kteří práce literární ve věci naší schopni jsou, sami ruku k dílu nepřiloží. Redakce naše jako vždy s radostí uveřejní každou práci literární jí zasloučenou, pokud tato obsahu a směru listu našeho vyhovuje a k vytištění je způsobilou.

Na zdar!

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

... Vydává a rediguje Fr. Lier. ...

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

... Vychází 15. každého měsíce ...

NEW YORK, 15. ŘÍJNA 1887.

Tělocvik pro dívky.

Poznenáhla čím dále tím více poznávána jest lidem potřeba tělocviku. Tělocvičné spolky všech zemí vzrůstají a sílí, nové se zakládají, tělocvik zavádí se do škol a kde dosud na školách zaveden není, tam chápou se zřízení škol k tužení těla spolky tělocvičné samy. Po Spojených Státech, kde dosud tělocvik na školách jest popelkou, nalezá se mnoho tělocvičných škol zřízených buď soukromníky neb jednotami německých turnérů, kdež dívky za plat v tužení těla cvičeny jsou. I naše sokolské jednoty vydrží školy tělocvičné, kde dívky buď za malý měsíční příspěvek aneb úplně zdarma výhod cvičení tělesných požívají.

V Chicagu před časem vznikla dobrá myšlenka v sokolských jednotách tammích zařídit tělocvičné školy odpolední. (Dřív cvičeny tam bývaly dívky večer, což mnohým rodičům bylo závadou, neboť nechtěli za tmy pouštět dívky své do cvičení, zvláště byla-li cvičárna jich obydlí vzdálenější. — V New Yorku Těl. Jed. Sokol již po několik let vydrží odpolední tělocvičnou školu pro dívky, a několi cvičitele musí platit, přece na dětech žádného příspěvku nežadá. V loni pak zřídila jednota školu odpolední v hořejším městě, tak že nyní vydrží dvě odpolední tělocvičné školy pro dívky, jednu v dolejší a jednu v hořejším městě.) Za cvičitele do těchto škol požádán br. Štulík, jenž nabídku přijal. Především měsíc vyhlášen v tammích českých listech zápis do těchto škol, v nichž zahájení cvičení stanoveno na počátek tohoto měsíce. Chicagská „Svornost“ o školách těchto přináší dne 8. t. m. následovní zprávu:

„Jest tomu již týden, co mezi námi započalo se vyučovati tělocviku a dle usnesení Jednot uvázal se v cvičení sok. Štulík, jenž v loni zastával úřad společného cvičitele. Ještě před odjezdem do Čech, jak známo, uzavřena byla smlouva se Sok. Štulíkem. Sokolici naši slibovali, že postarají se o to, aby školy tělocvičné měly dostatečný počet žáků. Myšlenku tuto uvítali jsme s radostí, neboť ví každý, jak počalo zkvétati Sokolstvo od té doby, co společný cvičitel mezi nás zavítal a my očekávali s jistotou, že Jednoty chicagské dočkají se též zdárného rozkvětu, když společný cvi-

čitel usadí se v městě našem. Mnohé jednoty mívaly často potíže se svými cvičiteli a tato nesnáze společným cvičitelem jest odstraněna. Však nad čím se pozastavujeme, je příliš malý počet žáků, jaký se u všech sborů k cvičení přihlásil. Zdá se, že rodičové naši ještě pohlížejí na tělocvik s jakýmsi předsudkem a nepochopili ještě ty výhody, jaké rozumné pěstování tělocviku každému poskytuje. Jediný pohled na mladíka, který tělocvik pilně, ale při tom rozumně pěstuje, přesvědčí nás o působení cvičení na tělo — neb pevné zdraví, síla, vytrvalost a obratnost, tyto důležité činnosti v životě našem, jsou každému pěstiteli tělocviku údělem. Kéž by rodičové naši k poznání tomu přišli a nejen chlapece, ale i dívky k tělocviku přidržovali. Až doposud přihlásilo se žáků následující počet: V Plzenském Sokole chlapců 27, děvčat 13. V Čes. Am. Sokole chlapců 34, děvčat 32. V Těl. Jed. Sokol chlapců 20, děvčat 5, a v T. J. S. Čechii pouze 4 chlapeč. U všech čtyř sborů tedy pouze 85 žáků a 50 děvčat — počet to na nás zajisté až příliš malý.“

Skutečně je počet přihlášených žáků na české obyvatelstvo Chicaga (odhaduje se na 40.000) příliš skrovný. Čekali jsme, že k zápisu přihlásí se dítek mnohem víc. Však nevzdáváme se přece naděje na skvělý úspěch škol těchto. Mnozí krajané naši jsou velmi pohoďlní i mají vřdycky a na vše dosti času, jiní zas rádi by napřed věděli, jaké a co to bude. Jsme jisti, že školy tyto časem získají žáků dost. Jen vytrvalost! Doufáme, že již v příštím čísle budeme moci přinést zprávu o značnějším vzrůstu počtu žáků na českých tělocvičných školách chicagských. — Na zdar!

Skok řeckého paterozápasu.

(Ze „Sokola“ pražského.)

(Dokončení.)

Shrneme-li vše, co posud jsme pravili, tedy jsme dokázali, že zápasníci starých Řeků skákali pomocí činek, jsouce pobádání flétnou a že skok jejich zvláště pak Phaylluv nebyl prostý skok do dálky.

Nedokázali jsme však posud, co dříve tvrdíme, že totiž skok ten byl trojskok či skok během, ovšem poněkud jsme se tomu přiblížili a ve zbývající části také tvrzení své odůvodníme.

Všimněme si především rčení: „pedese“, „pedema“, „hyperebale tois pedemasi“. „Pedese“ překládá se: přeskočil, „pedema“: skok; překlad ten je správný, avšak i „halma“: skok, jest správný, avšak předce mezi výrazy těmi jest rozdíl, jeť „pedese“ a „pedema“ odvozeno od stejného kořene jako „poys“, „podos“: noha a nechybíme, když přímo řekneme, že „pedema“ znamená skok krokem t. j. skok, jenž s jedné nohy na druhou se vykoná, a na ten skok zajisté naráží Snidas, jenž mluví o skoku Phayllově praví: „hypere-

bale tois pedemasi“, t. j. skoky překročil.

Toto množné číslo ukazuje zřejmě k tomu, jak skok se vykonal, totiž jako trojskok, jenž, jak známo, se koná tak, že nejdříve jedna noha odrazí a doskočí se na nohu druhou, z té opět na první, z této pak na obě do dřepu.

Vykonají se tudíž jaksi dva skoky krokem a jeden obyčejný, jelikož ale vše bez přerušení za sebou sleduje, jmenuje se tento trojskok též skok během. Značil se tedy skok tento slovem „pedema“, kdežto skok prostý a skok vůbec „halma“.

Professor university athenské, Euthymios Kastorchis, tedy potomek slavných Řekův, jenž zajisté jemnější cit pro řeč mateřskou má, než cizinec, praví, že v národním životě nynějších Řeků slovem „penan“ se rozumí „eis tas treis“, to jest trojskok.

Trojskok podnes se pěstuje na ostrově Cypru, kde tak mnohý ještě starý zvyk se zachoval. Tímto způsobem skoku lze jedině onen skok 50 a 55 stop vysvětliti, a že tím skokem mnohem větší vzdálenosti přeskociti se dají než skokem prostým obzvláště pomocí činek, jest samo zřejmo.

Zkušenosti v nové době o tom nabyté schválně za tím účelem sbírané to potvrzují. V severní Americe pěstuje se trojskok pod jmenem „Hop-step- and jump“ jako sport a r. 1873 anglický amateur skočil 45 stop a 4 palce (13.81 m), atlet z povolání roku 1870 skočil 47 stop 6 palců (14.3 m) a v Harvichu roku 1861 proveden byl skok 49 stop a 3 palců.

Všechny tyto skoky daly se bez pomoci můstek a bez činek, a lze za to míti, že pomocí bateru neb můstku a pomocí činek i skok Phaylluv, jenž obnášel 55 stop čili 16.96 m, nebyly by nemožností.

Ač na důvodech těchto mohli bychom přestat, předce neváháme ještě jiné stejně pádné doložiti, z nichž zároveň význam „skamma“ a „eskammena“ vysvitne, jakož i celé rozvržení dráhy ku skoku.

V F. Bekkera Anekdotách I. s. 244 čteme: „Bater: to akron toe toon pentaethloon“, což do češtiny přeloženo zní: „Bater: vyvýšenina zápasníků skammy, s níž nejdříve skáčeou.“

Místo toto svedlo některé badatele k tomu, že mysleli, že skok se dál s výšky do hloubky a sice bez rozběhu.

Avšak to jest výklad mylný, porovnáme-li jej s tím, jež Snidas podává, který praví, že „bater“ jest počátek skammy; musíme tedy „bater“ držeti spíše za nejzevnější hranu počátku skammy, poněkud nad dráhu skoku vyvýšenou.

Ostatně kdyby se tím mínil skok do hloubky, tu užito by bylo předpony „kata“ místo „apo“. Avšak nehledě ani k tomu, tedy výklad ten jest dále též kusý a proto bezcenný, jelikož nebral se ohled na velice zavažné „to prooton“, t. j. „nejdříve neb poprvé“, které nám praví, že neskočilo

se jen jednou, nýbrž vícekrát, a jelikož 55 stop vyvolalo pravou sensaci u starých Řeků a jelikož čtyřmi skoky lze mnohem větší vzdálenost přeskociti, tedy určitě říci můžeme, že skočilo se dvakrát, tedy trojskokem, neboť prostřední skok celkem jako jeden odraz vypadá.

Na jiném místě: „Symachos však (rozuměj, že vykládá „bater“) jako střed skammy, z níž při skoku ještě jednou povyskočí. Lepší než Seleukos.“

Z tohoto lepšího výkladu Symmachova jde na jevo, že zápasníci při skoku nejen na počátku, ale i uprostřed skammy odskočili.

Zbývá nám nyní ještě dráhy ku skoku a jejího rozdělení si povšimnouti. Julius Polux ve svém slovníku u slova „Pentathlos“ připomíná: „a odtud odskakuje bater..., míra skoku kanon, cíl eskamena“.

Toto místo nad jiné jasnější málo předce by nám podávalo světla, kdyby se nebylo podařilo v Olympii odkryti palaestru tannější, to jest asi tělocvičnu ve smyslu Řeků.

V severní části palaestry pod dozorem německé výkopní komise odhaleny byly totiž hliněné desky, jichž účel Dr. Fehde jasně vysvětlil a za dvojitou dráhu ku skoku prohlásil a my neváháme mu přisvědčiti. Zpravodaj komise však viděl v tom něco jiného a proto i jeho výklad podáváme, aby porovnáním obou tím jasnějším výklad Fehdův se objevil. P. Graef sestavil úřední zprávu o výkopních pracích oné komise a takto o oněch deskách se vyslovuje:

„Vlastní místo posledních (t. j. zápolení) byl vnitřní dvůr (palaestry). V jeho severní části bylo interessantní cihlové dláždění odkryto, které zvláště pro zápolníky zřízeno býti se zdá. Sestává dílem ze zvláště pro jich účel zhotovených 0.4 m měřících desk hliněných, jichž horní plocha jest rýhovaná, dílem z plochých tašek 0.56 m širokých a 0.68 m dlouhých. Od oněch ve směru od východu k západu leží dvakrát po čtyřech vedle sebe, mezi nimi dvojité a na severní straně jednoduchá řada posledních tak, že dvě hladkým pruhem rozdělené plochy povstávají, které lehko pískem pokryty, zápolícím pevný základ poskytnouti musily a zároveň zcela onu šířku měly, kterou pravidla zápolení ku výhybu stranou dovolovaly. Střední pruh dělil zápolící a dovoloval učitelům podrobný na ně dohled.“

Potud Graef. Kdo však se zápasy starých Řekův a s eviky těla vůbec jest obeznámen, ten výkladu tomuto za pravdu dáti nemůže.

Předně nelze se nikde dočíst, že bylo zápolícím dovoleno 1.6 m (neboť tolik obnáší místo pro jednoho) stranou se vyhnouti; za druhé všeobecně známo, že pro zápolení vždy měkká půda se volí a sou-

dití musíme, že i Řekům to známo bylo, mimo to nasypáný písek na tvrdou desku by pod nohama užděl.

Dr. Fehde podává výklad následující: Obě rýhovanými deskami dlážděné dráhy mají 1.6 m šířky a asi 30 m délky a odděleny jsou středním, 1.12 m širokým pruhem. Šířka 1.6 m poskytl skákajícímu dostatečné volnosti, neboť 1.6 m má vzrostlý muž upaživ s činkami v rozpnutí. Délka 30 m vystačila ku rozběhu a oběma prvními skoky trojskoku úplně. Ony „zvláště“ k jich účelu zhotovené desky hliněné měly na příčku směru dráhy rýhy, jimiž chráněna byla bosá noha skákajícího před uklouznutím při rozběhu i prvními skoky.

Ježto pak všechny měří 0.4 m², což rovná se právě olympickému pygonu,*) tedy tvořily zároveň míru skoku.

Při evičení v palaestře oddaloval se ovšem „bater“, s něhož se skákalo.

Když evičenec odskočil s „bateru“, tedy vykonal první a druhý skok na oněch dláždících, kdežto třetím octnul se na zemi nedlážděné, která v šíři 5 m se prostírala ve směru dráhy dlážděné dále.

Toto doskočisté k zmírnění nárazu bylo překopáno, náechráněno a tvořilo „eskammena“ a cíl skoku. I motyky jedno i dvoučepelé na starých vasách vymalované nalezáme, ba i překopávání země tam znázorněno (viz vasu z Vulci, Gerhard: Auserlesene Vasenbilder IV. I. 271. A. Boettcher: Olympia str. 99. obraz 7. Seemann: Kulturhistorischer Bilderatlas I. T. XXIII 4 a 5. Baumeister: Denkmäler des klassischen Alterthums I. str. 613 ob. 672).

Jako v palaestře tak asi byla i při hrách olympických i jiných skamma čili dráha upravena, jelikož se v palaestrách tak a za těchže podmínek evičilo jako na zápasišti veřejném, aby mladíci úplně se navykli.

Tedy na dráze ku skoku, jež skamma sluje, rozeznáváti třeba „bater“ — místo odskoku, „eskammena“ — místo doskoku a „kanon“ — míru.

Cíl skoku nebyl určitý bod neb čára, nýbrž bylo to ono skopané místo (eskammena), které prostíralo se za oním dlážděním tak daleko, že jeho kraj zevní byl od „bateru“ 50 stop vzdálen.

To místo, kam zápasník doskočil, čarou („semata“) v zemi se poznamenalo tak zvanými hellanodiky, kteří ji hůlkou v zemi vyryli a na konci čáry snad do země kolmo ji zabodli. Kdo dále skočil, ten vítězem byl, a tak i onomu místu u Zenobia lépe porozumíme, kde čteme, že Phaylos na „tvrdou zem“ skočil, on totiž eskammena, skopanou, tedy měkkou zem přeskočil, která obyčejně na 50 stop se upravovala.

*) Pygon, malý loket — dělec předloktí od lokte až ku konci malíku neb pěstě; pygon měl 20 šířek prstu neb 5 pěstí, kdežto stopa měřila 16 prstu čili 4 pěstě. Jelikož olympická stopa se rovná 32 cm, tedy jeden prst měří 2 cm a jeden pygon 40 cm.

Že tímto způsobem se skákalo a nikoliv k cíli, dokazuje Quintus Smyrnaeus ve svém popisu pohřebních her Achillových (IV. 465): „Jiní zvedli se nyní četně ve skoku se měřice: Daleko přeskočil Agapenor kopí třímající značky („semata“) oněch; a pochvala rozlehla se nad dalekými skoky hrdiny.“ Měření dělo se mírou „kanon“, kterouž byl provazec; obrazy nám i toto znázorňují. (Viz výše vzpomnutou vasu z Vulci.)

Avšak i celá délka vykonaného skoku tímto slovem se poznačuje.

Měkká půda skopaná sloužila nejen ku zmírnění dopadu, ale i k bezpečnému určení délky skoku, neboť skok měřil se od bateru až ku zadní hraně otisknuté paty. Aby skok byl za zdařilý považován, bylo nutno, jak výše jsme udali, aby stopa byla zřejmá, k čemuž i činky přispěti měly.

Tím doufáme, že dostatečně vyloženi skok Phayllův a že dokázali jsme, že to byl trojskok a nikoliv skok prostý a že ovšem skok to jest ohromný, avšak ne nedosažitelný.

Abychom vše zde pravené v určité vyjádření shrnuli, tedy dodáváme:

Skok paterozápasu řeckého, tedy i skok Phayllův byl trojskok čili skok během do dálky a konal se pomocí činek („halteres“).

Aug. Krejčí, učitel tělocvičky.

H l í d k a.

— K veřejnému evičení připravuje se „Plzeňský Sokol“ v Chicagu na den 6. listopadu v síni Českoanglické Svobodné Školy.

— Br. Karel Štulík zvolen v Chicagu všemi tanními jednotami za společného evičitele. Jednoty chicagské zajisté učinily volbou touto velmi dobrý krok, neboť jsme jisti, že br. Štulík vynaloží vše, aby přivedl jednoty na stupeň možné dokonalosti. — Na zdar!

— Těl. Jed. Sok. „Řip“ v Allegheny City slavila dne 12. září jednorocní své trvání v síni německého turnéřského spolku v Allegheny. Při slavnosti provedeny byly: pořadové evičení a prostoevik prvního družstva, mety přes kozu žáků jednoty, evičení na hrazdě všech evičících členů, evičení na bradlech žáků, evičení na koni na šír a na bradlech evičících členů.

— Těl. Jed. Sokol v New Yorku pořádá v sobotu, dne 22. října t. r. slavnost 20letého trvání svého. Jest zajisté potěšitelným úkazem v našem životě národním i důkazem houževnatosti české povahy, že jednota sokolská po takovou řadu let v cizině dovedla se nejen zachovati, ale že i zmohutněvši nabyla značné síly, jež oprávněuje k nejlepším nadějím do daleké ještě budoucnosti. Přejíce jednotě newyorské k významné slavnosti této mnoho zdaru, voláme k příštínmu její snažení srdečně „Na zdar!“

— Těl. Jed. Sokol v New Yorku ze všech jednot amerických dosud jest nejsilnější. Čítá nyní kol 170 členů, z nichž více než polovice jest cvičících, což zajisté jest při takovém počtu poměr velice příznivý. Jednota má nyní dvě cvičírny, jednu v dolejší, jednu v hořejším městě. V obou cvičírnách nyní cvičí se po čtyřech silných družstvech, tak že v každé cvičírně as 50 členů cvičení navštěvuje — úhrnem tedy na 100 členů. S potěšením zaznamenáváme; že cvičí i jistý počet starších členů, již uznávají, že silnější pohyb tělu prospívá, a doufáme, že počet jich neklesne, ale spíše zmohutní. — Na zdar!

— Výbor jednot sokolských, který vyjednati měl otázku společného cvičitele pro Chicago, odbýval 25. září odpoledne schůzi a uzavřel smlouvu se Sok. Štulíkem. Cvičení žáků započalo již 1. října a sice jest rozvrženo následovně: V síni Těl. Jedn. Sokol v úterý a v Sobotu od 4 hod. odpoled. do šesti. V Česko-Am. Sokole ve středu od 4 hodin odpoledne do 6 a v sobotu odpoledne od 2 hodin do 4. V Těl. Jednotě Čechii v pondělí a pátek od 4 do 6 hodin odpoledne a v Plz. Sokole ve čtvrtek odpoledne od 4 do 6 a v sobotu od 10 do 12 hodin dop. Večer pak navštěvovat bude cvičitel cvičení dospělých a bude je řídit tak, jak řízeny jsou tělocvičny ve staré vlasti, kde dbáno jest více na sesílení a vyvinutí těla, nežli na odvážné výkony na náradí. Poplatek pro dívky obnášeti bude 15 ctů. měsíčně „Sv.“

— V sobotu dne 17. září večer odbývala mladá tělocvičná jednota „Žižkov“ v Almiře, Ill., veřejnou produkci a musíme říci, že počátek na ty poměry byl slušný. Sokolové, jimž na pomoc přišlo několik údů „Čechie“, činili se co mohli; za to též obecenstvo almirské po jednotlivých výkonech neskrblilo potleskem. Vedle Sokolů starých líbili se také Sokoláci malí — hoši to v stáří od 7 do 14 let. Vzdor tomu, že nejsou všichni Češi — v Almiře žije dosud jen skrovný počet českých rodin — naučili se dobře znáti české velení. K produkci nepřijelo mnoho Chicagčanů, za to ale místní zábavy milovné obecenstvo se dostavilo. Program toho večera byl následující: Ouvertura, proslov, prostocvik žáků T. J. S. Žižkov, bradla za spoluúčinkování chic. jednot, kůň na šír, pyramidy, hrazda, kůň na dél a kroužení kůželů. Po produkci následovala taneční zábava. — S.

— Málodky je co slyšeti o Sokolkách a proto rádi zaznamenáváme každou zprávu jich se týkající. — Dívčí Těl. Sbor v New Yorku po návratu br. Pavlíka z Čech, jenž jest jmenovaného sboru cvičitelem, opět pilně cvičí. Bývá cvičeno jednou týdně v družstvu čítajícím 12—14 údů. Pěstuje se hlavně prostocvik, pak cvičení s tyčemi, kůželi a činkami; na náradí cvičí se též. Těl. Jed. Sokol v New Yorku s ochotou zapůjčuje náradí své ku cvičení D.

Těl. Sboru. — O Sokolkách Čes. Am. Sok. v Chicagu přináší „Svornost“ následující zprávu: „Zábava, jakou uspořádaly dne 2. října čilé Sokolky Č. A. S. v síni téhož na De Koven ul., těšila se dosti dobré návštěvě a ještě lepšímu výsledku. Jest tomu něco přes rok, co tento odbor našich Sokolů v Č. A. S. se byl utvořil a věru že průběhem této poměrně krátké doby vykázati se může výsledkem pěkným. Sokolky, pořádavše tento výroční ples, měly na mysli též i to, aby obecenstvu našemu děvčátka sborem cvičená, malé i větší zákyně podaly o tom důkaz, co se byly již naučily, a proto také za zvuku pěkné hudby prováděny byly různé pochody, které s tanečním pořádkem pěkně se střídaly a líbily se velmi. Děvčátka cvičila zejména pochody pěkně a cvičitel jejich Sok. Kabrna mohl býti jen spokojen s tímto důkazem o zdárném výsledku cvičení vůbec. Malé začky, Sokolky ozdobeny jsouce pořádajícím výborem květinami vyjímaly se rozkošně a bylo na nich viděti, že v četně navštěvované škole tělocvičné pro dívky v Č. A. S. se jim zalíbilo. Cvičitel Sokol Kabrna byl za zásluhy své odměněn zlatým odznakem, načež oddala se mládež tanci a nenucené zábavě. Hudba zahrála skočnou a vše bylo záhy již v proudu, což trvalo až do bílého rána, při veselém rozmaru a pěkné zábavě.“

— „Těl. Jed. Sokol“ v Chicagu tak jako všechny druhé tělocvičné sbory české v Soustátí, obdržela krásné a drahocenné stuhý na prapor u příležitosti Sokolských slavností v Čechách odevzdané účastníkům výpravy. T. J. Sokol pak honositi se může stuhami zhotovenými českými paními a dívkami ze staroslavné Plzně. V sobotu dne 8. října byly stuhý ty slavnostním způsobem odevzdány a prapor T. J. S. nimi ozdoben. K soukromému tomuto aktu dostavilo se do síně Těl. Jed. Sokol dosti zvaných hostů, již bavili se velmi pěkně. Asi o 10. hodině zvedla se opona a na jevišti se objevil krásný obraz: Sokolský znak, s obrazy junáků sokolských Fuegnera a Tyrše, ozdobený zelení a palmovím ve vkusném uspořádání, týž drželi po obou stranách lvi a to uprostřed jeviště proměněném v zahradu. Kol tohoto stánku shromáždili se členové T. J. Sokol na pravé straně s praporem slavnostním a v čele předsedu majíce, kdežto na levé s praporem výletním stál náčelník a Sokol Štulík, tento stuhý již k odevzdání připravené maje. Po několika upřímných slovech o daru českých paní a dívek ze západu české vlasti, onoho místa, kde s přívalem cizinstva Česťstvo nejvíce musí zápolit, poukázal Sokol Štulík na význam této malé a soukromé slavnosti a požádal přítomné, aby slíbili, že i v této nové vlasti hájiti chtějí zájmy své národnosti a Sokolstva zvláště, odevzdal drahocenný dar předsedovi s tou prosbou, aby byl Sokolům vždy pobídkou k práci šlechtné, k

pěstování tělocviku. Předseda Sokol Němeček přijal dar a poděkovav ve jménu Jednoty, vyslovil tu naději, že stuhý na vždy připomínati nám budou bratrskou lásku drahých bratrů v Čechách. Na to vystoupil Sokol Zdrubek a projeviv své potěšení nad tak četným účastenstvím, poukázal hlavně na slova Sok. Štulíka, že dar českých paní a dívek pochází ze západu české vlasti, z Plzně — zápoliště to proti přivalu cizáctva a přirovnáváje zápoliště to k snahám našim zde na tomto Západě, vyslovil naději, že přes všechno úsilí mnohých neustaneme pěstovati snahy své národní a pokračovati i ku zdaru této větve zaoceanské. Prapor byl ozdoben, Sokoláci vzdali čest a zábava při hudbě pana Čízka byla zase v proudu. „Sv.“

Různé zprávy.

Zavádění tělocviku do veřejných škol nabývá sice zvolna, ale přece stále více a více pudy. Předšlý měsíc rozhodla též školní rada v Louisville 15 hlasy proti 7 zavésti tělocvik do nižších škol. Tělocvik dle tohoto rozhodnutí má býti rádným předmětem vyučování.

Pěstování tělocviku v Německu velmi se vzmahá. Dle výroční zprávy čítalo 3372 turnérských sborů tamtéž dne 1. ledna 1887 323.125 členů, z nichž 170.205 bylo cvičících. 226 nových turnérských sborů bylo v roce 1886—1887 založeno; nové sbory tyto čítaly celkem 24.157 nových údů. Od posledního sjezdu německých turnérů v Eisenachu r. 1883 vzrostlo německé turnérstvo skoro o 1000 sborů se 120.000 členy, z nichž 70.000 cvičení navštěvuje.

Čech vítěz em. V chicagské plovárně odbývány byly dne 26. září závody na ukončení sesony, kterých účastnilo se velké množství mladíků. V závodění, kde rychlost rozhodovala, obdržel první cenu Vladimír Geringer, syn vydavatele „Svornosti“, a druhý za ním byl hned Miloslav Geringer. Vladimír co první cenu obdržel krásnou zlatou medalií. — „Sv.“ — V New Yorku při závodech v plování zvítězil v plovárně na úpatí 65. ulice J. Beneš, známý přeborník ve skoku. Obdržel co první cenu pěkně pracovanou stříbrnou medalií.

D O P I S Y.

Dutch Kills, 30. září 1887. — Jest čas, bych zase pár řádků o naší Jednotě napsal. S radostí je píšu, neb mohu sdělit, že naše jednota statně ku předu kráčí. Cvičení navštěvuje nás vždy přes dvacet, tak že ve dvou četách cvičiti můžeme. Náradí naše sestává z hrazdy, kruhů, bradel, skoku, kůželů, činek a koně, na kterém teprve po druhé cvičíme. Dále odbýváme pořadová cvičení a vždy to proberem jak nejlépe se dá. Jednota naše může být hrda na rozkvět svůj. Cvičících jest nás 22, mimo 7 čekanců. Cvičitelé naši jsou br. Vozáb a br. Aug. Tesař, oba věrní Sokolové, tak že s radostí je sledujeme, zvláště našeho br. Tesaře. Ten

když zavědí, každý hned je na svém místě. On je takým evičtíčkem, že jej musí mít každý rád, neboť dovele si on lásku spolubratrů svých získati. Dále se musím zmíniti o věci, která zajisté každého potěší. Br. Al. Wokal dal nám na uvážení, zdali bychom mohli podporovat a utržet českou školu v Dutch Kills pro české děti. V poslední schůzi bylo o tom rokováno a jednohlasně přijato o to se pokusit, načež byl zvolen výbor, by se přesvědčil, mnoho-li dětí by škola navštěvovala. Pak-li se nám přihlásí dosti dětí, škola by se odbyvala každou neděli dopoledne. Každý Čech, každý syn národa českého měl by pamatovat na své mateřskou, třeba byl v cizí zemi. Doufáme, že se v polníku tomto nezklameme. Br. A. Wokal s radostí nabídl místnost svou pro školu, což zajisté jest čin šlechetný. O ostatní se bude starati naše jednota. Dále záležitosti tedy pouze na našich českých rodičích, by děti své do školy posílali. Příteli Vám vypíšu, jak dále pokračujeme.

Na zdar! Ať žije české Sokolstvo!

Jan Vlk.

Baltimore, 1. října 1887. — Především došlo rozptýlení jsem si opět „oblažiti“ Vás několika slovy. Sbor náš vzmahá se zpeněžit do počtu členstva, což však, upřímně řečeno, nelze říci o evičtírně naší. Ono nadšení a čilý účastenství z dob „Štulíkových“ zaniklo skorem docela. Sbor náš, ehovající tolik mladých sil, jest nyní ve evičtírně velmi slabým. Ani ta vzájemnost není taká skorem, jaká trvala mezi členstvem mladším, vím však vinnu toho — lásku — „již žádný nehod a přec každý zažil“ — ta nás též časem svádí a vybírá si z kruhu našeho jednoho po druhém a upoutává jej ve vězení manželské.

Avšak teď, když Sokol Štulík přijat veškerými sbory zdejšími za společného evičtíčka, trvám, že ruch čilý opět se vzpruží. Zejména mládež naše tím velmi získá, an úřad evičtíčka nalezá se v rukou povolání a osvědčených a tím následovně i sborům velmi prospěje okolnost ta, že mládež odchovaná ve evičtírně vždy zůstane věrna myšlence sokolské, čímž sbory samy stále novými a mladými silami rozmnožovány budou. Škola tato těloevičtírně nám se osvědčí býti v národním smyslu prospěšnou tím, že mládež v českém ruchu ve evičtírně vychovaná neodcizí se národu našemu, alež stává se zdravou podporou života národního. O tom mají již sbory sokolské zřejmé důkazy. České školy nesetkají se s takým úspěchem o udržení národnosti, any nemohou nikdy poskytnouti dětkám tak obšírné vzdělání, jako veřejné anglické školy — nemajíť schopných učitelských sil aniž prostředků. Otázka o udržení národnosti zde již dávno známa a rozhodnuta.

V době poslední, kdy lepší síly naše sčastnily se výletu zámořského, veš evičtírně naši smažily Sokol J. Kapláník. Zaslouhu zajisté uznání každého upřímného bratra, kdo jeho poctivou a dobrou vůli o rozkvět evičtírně zná. Jemu také až doposud úřad prvního evičtíčka svěřen. Po uplynutí horkých dnů snad tedy vzbudí se dřímající čilost evičtírně naší. Bude pýchou nám všem pohlížeti a poukazovati na četné řady a ruchuplnou evičtírně — nechtě nezůstává na slovech!

Stalo se náhodou, že namaulo se mi jedno z posledních čísel „Den. Nov.“ z Clevelandu a bylo mi nemilým překvapením, že pod zámlinkou daru manželce prezidentové vylévá své „upřímné city“ vůči Sokolstvu. Zejména v posledních dolech orgán tento tak obětavých řádů zahájil silnou „palbu“ do řad sokolských. Sbory sokolské mají první zásluhu o čilý život národní, každého podniká národního jsou sčastlivci, v každém zájmu přispívají, časem poslední hřivnou, ale za to vše vždy nejmenší uznání! Německé turnéstvo netřeba nám sledovati, my máme své „svaté“, Fugnera a Tyrše, ti nám okázali cestu, kterouž my alespoň se pokoušíme kráčet dle sil a možnosti. Rád bych četl onen článek stanov našich,

kteří nám káže činiti rozdíl v náboženství, v tom ohledu nedbáme vyznání a každého vřele vítáme pod praporek náš. Má-li cosi p. Snyder v programu, činíme opak toho tím, že chceme a spoň v řadách našich býti svornými, vždyť známo každému, jak neblahý jest rozklad národnosti naší všude činním rozdílu vřy. „Výborů mužův pohlíží na náš úpadek“; bohudík že v té řadě (?) nenalezáme nikoho leda osobu známou také jménem Snyder. Smutným úkazem zajisté jest, že tam, kde pečováno býti má o rozvoj Sokolstva, pracuje se způsobem tak nekalým, vyhledáváním rozličných až směšných záminek. Než však známe, že „ohledy a výstřednosti“ mnohými ovládají a tudíž rozličné „hvězdy“ také zajisté schopny nejsou cesty k čili našemu nám osvědčovati. Úplná ignorace v čí takým výlevům nám v budoucnosti nejlépe prospěje. Tolik mnil jsem pronésti, jsa v záležitostech ostatních úplně nestranným.

Přeše vše neuznávání snah našich společných volám rozkvět sborů sokolských vřele Na zdar!

Stanislav J. Halík, člen T. J. Sokol.

Baltimore, 1. října 1887. — Vítám Vás hřivnám „Na zdar!“ bratři Sokolové, kteří vrátili jste se v zdraví z vesokolského výletu z drabé naší vlasti zase do kruhu našeho. Nebylo mně možné, nebylo mně přáno, bych s Vámi, bratři, tu radost mohl pocítiti, kterouž Vás poctila naše drabá matka Čechie. Bránila mi těžká nemoc. Však vzdor tomu jsem nebyl od Vás v duchu vzdálen, měl jsem Vás stále na paměti — stopoval Vás myšlenkou v každém kroku dle zpráv v časopisech, kde jste se nacházeli, a čilí jsem radostí s Vámi tak, jako bych se byl ve Vašem kruhu nacházel. Vím, že jste se vrátili naplněni nevyslovitelnou radostí a cílem národním, který ve Vás zůstává nehybnoucí památku a upevní a zamonohosobí v srdci Vašem lásku k drabé otčině a k drabému rodišti. Mluvil jsem s mnoha Sokoly zpět se vrátivšími, již mne poctili návštěvou. Tázal jsem se, jak se jim vešlo v naší vlasti. Každý vypravoval tak radostně, tak ochotně, tak dojmavě, jak byli přijmuti za oceánem nejen pouze od tannějšího Sokolstva, nýbrž též od všech bratrů a sester, kteří vstříci přicházeli s kyticemi a voláním „Na zdar!“ je vítali a zpět zase doprovázeli.

Bratři Sokolové! Jistě Vám to dvouleté čekání bylo nahrazeno — a žádný z Vás nebude toho litovati, že se výletu toho sčastnil. Doufám, že jste všichni uspokojeni a že to, co jste očekávali v naší drabé vlasti, se Vám vyplnilo, a nebyli jste v naději Vaši zklamáni až na tu osudnou loď „Werra.“ Přes dva roky trávíte ústřední výbor byl v činnosti, by pracoval pro důstojnost tohoto vesokolského výletu do naší vlasti. On věděl, co sobě vzal za úkol — on věděl, že se má přičiniti, by výletníkům zálost učinil, by byli uspokojeni, na jiném jemu nemělo záležeti. To byla ta hlavní jeho práce — a jak to dopadlo? Uspokojil výbor naše výletníky? Ptejte se kteréhokoliv z nich — žádný nebyl uspokojen, každý žehral na nepohodlí a stravu na lodi. Kdo toho nese vinnu? Společnost ne — lodní úředníci ne — výletníci ne — a kdo tedy? Ústřední výbor, který měl tu celou výpravu na starosti, na kterém vše záleželo. An sám se do toho z předu vložil, měl si počínat prozřetelněji při vyjednávání se společností kteroukoliv — on měl uzavřít pevný kontrakt, by tento první tukořka světový výlet sokolský se stal důstojným a velkolepým a při tom hlavně by uspokojil všechny výletníky, by byl příkladem výletům příštím. Jest fakticky dokázáno, že celému výboru na tom málo záleželo, jak naši výletníci se budou míti na lodi — jen když je „Werra“ převezze přes oceán do jejich vlasti. Vím, že každý výbor má obtíže, zvláště v takovéto záležitosti že se není možno všem zachovati, neupírám též, že měl výbor dosti práce, zde jest ale dokázáno, že to nejhlavnější, totiž pohodlí pro výletníky, nebylo výborem dobře vyjednáno. Když přijmu výbor na

sebe, tedy se musím starat, bych svědomitě vykonal povinnost, která na mne jest vložena. Zde však výbor jednal zcela opatně.

Vlasti jediné odměnila výletníky po té trapné cestě přes oceán, ana přijmula je v náručí a co své děti přivinula k srdci. Slze z oka vyroněné byly vlasti věnovány a tím jediné jest Sokolům zálost učiněna. Nebyl jsem výletníkem, aniž bych se bylo výletu rozepsal, ale jsem věrný přítel Sokolstva ve všech záležitostech a dobru mého žiti chci věnovati vlasti — a Sokolstvu.

Se sokolským „Na zdar!“ Jan Karásek.

Baltimore, 28. září 1887. — Musím Vám sdělit, jak jsme se měli na našem pochodovém výletu. V neděli ráno dne 18. září sešli se Sokolci, ponejvíce činní, ve své místnosti v Bohemii. Moje malčkost jednohlasně zvolena za kuchyň a dvorního dodavatele Sokola. Na to hned vydali jsme se na cestu a mezi tím, co naši hoši veselým pochodem ubírali se po dráze a přes les p. Dugana k Národnímu hřbitovu, vezl já po silnici náčíní, jako: hrázdu, tyče na skok, činky a j., a co hlavního; soudek pravého Wiczerova ložítu, košíky s jídlem atd. Dorazivše na místo začali jsme hned vařit snídani, to jest úkrop. Po jídle náležovala rozličná evičtírně pod vedením Sokola Jos. Kulíčka, bývalého našeho člena, jenž pobyl mezi námi asi tři neděle.

Musím se též zmíniti o náhodě neb nehoře, která se mně přihodila. Když jsme se všichni nasedli, napadlo nám, že kobyla, která nám náčíní sem dovezla, musí též něco dostati. Já ihned jal se jí vypáhati a vedl ji na pastvu, čemuž ona nechtěla rozuměti a v nejbližším již okamžiku ležela jsem v rošti. Kobyla dala se na útěk a mezitím já sbíral své kosti namáhavě ze země a pak hledal dýmku Sok. Neumana, která mě při této aféře vyletěla z úst vysolo přes strom. Ještě jsem z toho dosti dobře vyšel, neboť mně kobyla jen vyrazila jeden zub, bradu rozbila a na prsou modřinu spůsobila. Není jen přece nad sokolského koně, ten aspoň nevyhazuje. O soustrast se nežádá, neboť tím byla vinná pouze moje dobrota.

Litujeme však srdečně, že z důležitých příčin nemohli tentokrát s námi jiti náš starosta Josef Klečka a herbergsfotr V. J. Šimek, neboť oba jsou známí co dobří humoristé. O jiných psáti bylo by zbytečno; snad si myslí, že jejich nožičky jsou příliš jemné, aby tu krátkou cestu vykonaly.

Poslední můj dopis musel přece některými Sokoly hmotit, an se ve evičtírně nyní ukazují i starší členové. Jen do toho, Sokolové, ať na náš národ patří!

Náš národní večer vydal se nad očekávání skvěle, tak že prostranná a nově upravená síň Bohemie nemohla stačit pro tolik hostů. Ohromnou veselost vzbudila venkovská černošská škola, předvedená našim českým pohrobničkem Sokolem Fr. Cvačem a asi desítkou chlapců. Též bratři Hrbkové se činili co nejvíce mohli, aby obecenstvo obveselili. Solový výstup „Osudný svrchník aneb parimistr a jeho dítě“ nebyl tentokrát dobře volen. Doufám, že mně to naši ochotníci nebudou bráti ve zlé, ale máme v naší knihovně přes 250 kusů divadelních všeho druhu, tak že se mohlo vybrat něco příhodnějšího.

Asi za tři neděle chystají se naši ochotníci sehráti krásný historický kus „Prokop Veliký aneb Husité před Neuburkem“, jehož výnos věnován bude ve prospěch naší české školy, která velmi zdárně pokračuje.

Losy, zasláné našimi bratry zámořskými ve prospěch divadla v Brně, byly do jednoho rozprodány a ještě se nedostávaly. Měly jsme jich úhrnem 100 kusů.

Se sokolským „Na zdar!“

V. K. Staněk.

Baltimore, 3. října 1887. — Musím dostáti slovu a podati zprávu o naší činnosti a zároveň

něco o tom našem národním večeru. U nás cvičí se ve 2 družstvech, která jsou vždy slušně a četně zastoupena. Začátečníky má na starosti náčelník a pokročilejší cvičí teď br. Kulíček. Mladí Sokolci cvičí též ve dvou družstvech a chodí jich 20 až 30 do cvičení. Z toho můžete soudit, bratři, že nechceme být Sokoly jen dle jména, ale že chceme si název Sokola skutečně zasloužit. Z toho vidět, že vše přece není tak zlá, jak ji br. Staněk v posledním dopise uveřejněném v čís. 9. ličil.

Co se týče české školy, ta jest v nejlepšího vývinu. Dětky chodí do dvou tříd, totiž do první a do druhé. Máme z nich radost, jak již umějí číst a psát. Sok. Jed. Blesk zvolila školní výbor, jenž má hledět, aby vše bylo v pořádku a při měsíční schůzi musí podati zprávu o činnosti školní a své.

Náš národní večer, který se pořádá ve prospěch Národního divadla v Brně, vydal se nám výborně, ačkoliv jsme měli překážek dosti. O 8. hodině večer dne 26. září byla naše místnost skoro prázdná. Když jsem do ní vstoupil, zmocnil se mne trapný pocit při vzpomínce, že náš národní večer bude smutný pro Sok. Jed. Blesk. Ale v 9. hodin byla již naše místnost četně navštívena vzor tomu, že měli jsme nepřítelů. Několik minut po deváté se vznese opona a na jevišti jsme spatřili Sokola V. J. Šimka, který měl delší řeč, za kterou se mu dostalo hlučné pochvaly. Ostatní čísla programu byla přijata s úplnou spokojeností. Při kupletu „Obrázky z Prahy“, jež zpívali bratři J. F. H., museli třikrát vystoupit a pak za potlesku a pochvaly opouštěli jeviště. Právě o půl noci nastal ples, který trval až do šesti hodin ráno. Ti, již navštívili národní večer, nebudou toho zajisté litovat. Bavili se všichni výborně a doufáme, že nás navštíví opět příště, až budeme pořádát zábavu ve prospěch české sokolské školy. Na programu jest „Prokop Veliký.“

Také jsme zaslechli, že se má u nás v Baltimore zařídit ještě jeden sokolský spolek. Je-li zpráva tato pravdivá, přejeme zakladatelům zdaru a sil k vytrvání. Co bude našeho možného, učiníme, jen aby Sokolství vzkvétalo.

Těl. Jednotě Sokol v New Yorku ku slavnosti dvacetiletého trvání, která připadá na den 22. října 1887, volá Sok. Jed. Blesk hřímavě „Na zdar!“

Za Sok. Jednotu Blesk podává

J. Hrbek.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 19. září 1887.

Schůzi zahájil br. Al. Wokal za přítomnosti všech členů výboru mimo br. Woela, kterýž byl omluven. — Zápisky z minulých schůze čteny a přijaty. — Čten dopis Těl. Jednoty Sokol z Chicaga, v němž žádá dotyčná jednotka za rozhodnutí ohledně navrženého čekance Fr. Brožička k onomu sboru. Těl. Jed. Sokol Čechie v Chicagu a Těl. Jed. Sokol v New Yorku podaly proti onomu čekanci protest. Usneseno dopsati Těl. Jed. Sokol v Chicagu, že čekance Fr. Brožička přijímatí nemá, a

protesty těch dvou sborů schváleny. — Dopis T. J. S. „Věrní Bratři“ z Milwaukee čten a ponechán do příštího jednacího sjezdu, jelikož výkonný výbor nemá práva snížití poplatků k Nár. Jed. Sok., jež byl sjezd ustanovil. — Čes. Am. Sokol v Chicagu se táže, ku které jednotě přináležel br. Aug. Tesař v čase závodnického cvičení v New Yorku. Uloženo br. jednatelem, by dotyčné jednotě dopsal, že br. Tesař byl k závodům jednotou Newyorskou vyslán, následkem toho že přináležel k jednotě Newyorské. — Dopis T. J. Sokol v Chicagu odkázán stížnému výboru. — Br. jednatel oznamuje, že čtvrtletní zprávy Čes. Am. Sokola z Chicaga nejsou v pořádku, že byly falešně vystaveny. Usneseno, by br. jednatel ony zprávy opsal a pak je zaslal dotyčné jednotě zpět. — Br. Lier má dopsat do Prahy br. Scheinera, zdali zakoupil tělocvičné spisy, o jichž zakoupení výkonný výbor br. Stýbla před jeho úmrtím požádal. — Usneseno, by pro členy Nár. Jed. Sokolské vypsaný byly tři ceny na práce literární v českém jazyku. — Dále usneseno, že přispívající členové nepatří k Nár. Jed. Sok. platíť mají za „Sok. Am.“ \$1.00. — Poněvadž dodatky ku stanovám již došli a některé jednoty ještě je potřebují, usneseno dáti jich natisknouti 300. Výbor pro opatření diplomu pro br. Štulíka oznamuje, že mu byl tentýž odezdán dne 10. září t. r. Zároveň oznamuje tentýž výbor, že obdržel pro výk. výbor stuhu, které sem byl br. Štulík z Čech přivezl. Za tytéž vyslovuje výk. výbor štědrým dárcům vřelý dík. — Jednatel má dopsat br. Volenskému, by podal zprávu ohledně těch věcí, které byly v Čechách Sokolstvu americkému darovány. — Usneseno, by schůze příští odbyvala se v shromaždišti T. J. S. „Svornost“, v místnosti br. J. Karáska v Morrisanii.

Na to schůze skončena.

Jos. Kadlec, taj.

Oznámení.

Nákladem a péčí slavnostního výboru Sokola pražského vydána byla pamětní kniha pod názvem

Za praporem sokolským

na památku 25letého trvání Sokola pražského.

Kniha tato jest jednou z nejzajímavějších a nejzdařilejších výkvetů literatury české, a jak znalci dosvědčují, má velikou a trvalou cenu jak literární tak též uměleckou, neb prací spisovatelkou do této knihy přispělo přes sto předních spisovatelů, a mnoho jiných vynikajících mužů a přátel Sokolstva. Práci uměleckou tomuto dílu věnovalo více než padesát umělců, mezi nimiž jest též slavný malíř Brožik z Prahy, dále Aleš, Biza, Beneš, Mukařovský, Ženíšek, Vilímek atd.

Úprava této knihy jest nádherná a velkolepá, a podává veškeré veřejnosti to nejlepší svědectví o veliké pokročlosti českého umění jak v oboru reprodukčním tak též v oboru typografickém.

Jelikož nesnadné jest jednotlivé knihy ze staré vlasti sobě opatřiti, an se jich značný počet cestou ztrácí, jak každý, kdo časopisy neb knihy ob-

jednával, přesvědčen jest, proto s přispěním sboru „Věrní Bratři“ Sokol objednali jsme značný počet tohoto vlasteneckého díla, abychom rozšíření jeho mezi rodáky svými usnadnili.

Cena této pamětní knihy, aby každému přístupna byla, snížena jest pro Milwaukee na 90 ctů, a poštou na \$1.00, ku kterých přídána budou dvě slavnostní čísla Národních Listů z Prahy.

Kdo by sobě tuto pamětnou knihu přál, necht obrátit se na F. Kaplana, č. 1323 Fond du Lac Ave., který ochotně každému knihu dodá.

Dále upozorňuji, že budu mít na skladě též bohatě ilustrované slavnostní spisy „Zlaté Prahy“, „Světlozora“, „Ruch“ a jiné ilustrované časopisy, jakož i zdařilé velké podobizny slavných bohatýrů, Jindř. Fuchera, Miroslava Myrše a jiných slavných mužů českých.

O laskavé přihlášení žádá

Fr. Kaplan,

1323 Fond du Lac Ave., Milwaukee.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera č. 14. r. XIII. s následujícím obsahem: Návštěva Sokolstva amerického. (Pokračování.) — Feuilleton: Skok řeckého paterozápasu. (Dokončení.) — Za Jaroslavem Stýblem. — O učebné osnově tělocvičné pro školy obecné. (Dokončení.) — Cvičení pořadová. (Pokračování.) — Literatura: Posudek díla „Za praporem sokolským.“ — Zprávy župní. — Zprávy spolkové. — Rázné zprávy. — Všem bratřím doporučujeme vřele časopis tento, z něhož hojně i důkladně poučení čerpati mohou a jež podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životě našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou ročníkovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek, s přílohou „Modní Svět“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovanckých Podporujících Spolků) vychází dvakrát týdně, v úterý a v pátek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 26 South Water st., Cleveland, O.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

„Amerikána“, národní kalendář na r. 1888; ročník XI. Cena 50 ctů. Nákladem Aug. Geringera, 150 W. 12th st., Chicago, Ill. — Část letní obsahuje vedle obyčejných udájí kalendářních a několika praktických tabulek hojnost poučného i zábavného čtení, původních prací i překladů. Část obrázková na prvním místě obsahuje dvě pěkné ocelorytiny, „Bitva u Shiloh“ a „Bitva u Gettysburgu“, dále pak podobizny některých vynikajících mužů a žen, jakož i podobizny mnohých Čecho-amerikanů. Kalendář má pěknou úpravu v každém ohledu a zajisté že při poměrně nízké ceně 50 ctů. nalezne hojně odbytu.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Wocel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlik, Jos. Strnad a Fr. Lier. Veškeré záskyly této jednoty jsou týkající nadepsány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbyvají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel F. Zborník, 220 E. 73rd St.

CESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; jednatel E. Uhlíř, 108 De-Koven St.

TĚL. JEDNOTA SOKOL, Chicago; jednatel J. Jurka 74 W. Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. F. Kuneš, 1929 S. 9th st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Jileček, 284 Alfred st.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Veverka, 204 W. 20. st.

TĚL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; jedn. Petr Churaň 99 Wade St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; taj. Vác. Růžička, 1234 S. 14. st.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. V. Elhenický, P. O. Box 17.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

T. J. TYRŠ, Cedar Rapids, Ia.; jedn. J. F. Swab, 8—10 N. 1st St.

TĚL. JED. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; jednatel A. Tesař, P. O. Box 57.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. J. Prošek, 3 E. Burwell Ext.